

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010030
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4315010030.9

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mileny Jakubíkovej a prísediacich sudcov Ruženy Brodzianskej a Emílie Bizoňovej v trestnej veci obžalovaného R. P. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 20.04.2016 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku súd obžalovaného R. P. narodeného XX.XX.XXXX v R., trvale bytom A., A. C. č. XX

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Levice č. 2Pv 134/12/4402 zo dňa 13.01.2015 pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

V období od mesiaca február 2011 do 05.03.2012 v byte v A., A. C. č. XX sa pravidelne hrubo a agresívne správal k deťom svojej družky I. A., a to maloletým J., narodenému XX.XX.XXXX, A., narodenej XX.XX.XXXX, R., narodenej XX.XX.XXXX tak, že ich bil rukami alebo predmetmi nachádzajúcimi sa v domácnosti (kutáč, metla), ťahal ich za vlasy, nadával im, vysmieval sa im, že sú hlúpi, postihnúť, zakazoval im vychádzať z bytu, vyhrážal sa zabitím celej rodiny a keď I. A. deti bránila, udrel ju tiež, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 147/03 z 15.03.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp.zn. 4To 62/04 z 08.06.2004 odsúdený za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona (zákona č.140/1961 Zb. v platnom znení) na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov so zaradením pre výkon trestu do III. NVS, ktorý vykonal 22.08.2010 pretože, nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Levice podal na obžalovaného R. P. obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona .

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, opatrovníka mal. detí, mal. poškodených svedkov, svedkov, znalkyne z odboru psychológia PhDr. W. T., prečítaním výpovede mal. svedkyne - poškodenej z prípravného konania, oboznámením a prečítaním znaleckého posudku znalca PhDr. H. E., listinných dôkazov, správ, charakteristík, odpisu registra trestov, spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 147/03 a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu. Po vyhodnotení dokazovania súd dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaný R. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu a ďalej uviedol, že od policajtov, ktorí prišli pre neho sa dozvedel, že I. A., s ktorou žili ako druh a družka, podala na neho trestné oznámenie, že mal jej deti, ktorých otcom je jeho brat A. P., biť kutáčom, metlou, ťahať ich za vlasy, búchať o stenu. Toto on poprel a žiadal, aby deti zobrali na

vyšetrenie, či boli bité, pričom lekár na deťoch nič nenašiel. Počas jeho zadržania začala I. opäť žiť so svojim druhom, jeho bratom A. P. v jeho byte. Po prepustení zo zadržania ho I. vyhľadala a povedala mu, že odvolala trestné oznámenie a žiadala ho, aby sa k nej vrátil. Priznala sa mu, že na podanie trestného oznámenia ju nahovoril A. P. z dôvodu, aby nemusel platiť výživné a aby jeho obvinili z týrania. A. P. po prepustení z výkonu trestu nemal kde bývať a chcel získať jeho byt, I. a svoje deti. Spočiatku ho obvinili aj z týrania mal. A., D. a A., ktorí boli vyšetrení znalcom, avšak ani u jedného z nich nebolo zistené týranie a preto je pre neho nepochopiteľné, že tri deti mal týrať a tri nie. Pokiaľ by sa mal voči deťom správať tak, ako je uvedené v obžalobe, deti by museli utrpieť vážne zranenia, ktoré by boli viditeľné, avšak na týchto deťoch neboli zistené žiadne poranenia alebo známky po útoku. Jeho brat A. P., ktorý je otcom piatich detí I. A. /dnes P./, jej neplatí výživné. On I. nikdy nenútil, aby s ním žila a povedal, jej, že sa môže vrátiť k jeho bratovi A., avšak ona sa k nemu nechcela vrátiť, majú už spolu tri deti a uzavreli aj manželstvo. Byt, v ktorom bývajú prerobil, chová domáce zvieratá a stará sa o deti, ktoré v škole dosahujú dobré výsledky, nikto v škole na deťoch nevidel nejaké zranenia ani detská lekárka MUDr. P. si na deťoch nikdy nevšimla žiadne známky týrania. S I. spolu bývajú už päť rokov. J. a R. P., sú jeho sestry a keď J. nemala kde bývať, nechal ich u nich prespávať, avšak ju upozornil, sa musí starať o svoje deti a udržiavať poriadok. Keďže sa nestarala o čistotu a poriadok sa pohádali. Obdobné problémy mal aj s R., ktorá bola tiež bezdomovkyňa a chcela, aby sa postaral o jej deti, čo odmietol, za čo na neho vykrikovala, že jej deti kvôli nemu zobrali do ústavu. Obžalovaný pripustil, že raz J. udrel po zadku, lebo mal podozrenie, že fetoval. K rozporu vo výpovedi z prípravného konania, kde uviedol, že J. udrel dvakrát po zadku aj za to, že nadával učiteľke, obžalovaný uviedol, že vtedy ho neudrel, nevie prečo je tak zapísané. So J. sú problémy v škole, lebo neposlúcha. Neudrel ani I., pripustil, že sa pár krát pohádali, kričal na ňu kvôli poriadku a deťom.

Svedkyňa I. P., predtým A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že všetky skutočnosti uvedené v trestnom oznámení, ako ich mal R. P. biť, hrubo sa voči nim správať, vysmievať sa, nie sú pravdivé a sú to výmysly jej bývalého druha A. P., s ktorým chcela znova začať žiť a chceli sa R. P. zbaviť, aby mali kde bývať a aby A. P. nemusel platiť výživné na jeho deti. Nahovoril ju, aj ich deti R., A. a J., aby vypovedali proti R., ona s tým súhlasila a nahovoril aj jeho sestry R. a J.. Bola prítomná, keď A. nahováral deti, ako majú vypovedať proti R., nasľuboval im za to hračky, peniaze, telefóny. Presne im hovoril, čo majú povedať, napr. ako J. udrel po chrbte, ako ich bil. R. P. sa voči jej deťom správa pekne, učí sa s nimi, nikdy ich nebil, nezakazoval im chodiť von, nepálil im hračky, nenútil ich chodiť po kontajneroch, nekričí na deti. Jej deti ho majú radi a najmä tie najmenšie ho považujú za svojho otca, ale aj R., J. a A. pokiaľ majú nejaký problém idú za ním. Nie je pravda, že deti bil kutáčom, metlou, ani ich neťahal za vlasy. J. a R. P. sa chceli svojmu bratovi pomstiť, J. za to, že ju poslal preč, musela odísť do ubytovne pre bezdomovcov a cez deň musela byť na ulici, vykrikovala, že sa mu pomstí a R. sa mu chcela pomstiť za to, že jej deti museli byť umiestnené v ústave, lebo nemala kde bývať. Všetko si na R. P. vymysleli a k zmene výpovede nebola zo strany R. P. donútená, výpoveď zmenila už v prípravnom konaní a oznámila to kurátorke. S obžalovaným R. P. uzatvorila manželstvo a majú spolu už v súčasnosti tri deti, nikdy sa jej nevyhrážal, nebil ju, nenadával jej, občas sa pohádajú kvôli deťom. Spolužitie s jej bývalým druhom A. P. nebolo veľmi dobré, nestaral sa o nich, správal sa voči nej a deťom agresívne, tak ako opísali správanie R. P. sa vlastne správal A. P..

Opatrovníčka poškodených mal. detí P. za ÚPSVR A. Mgr. R. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že spisovú dokumentáciu k deťom P. vedú od roku 2007, kedy sa matka s deťmi vrátila z M. republiky, pravidelne ich kontrolujú od vtedy, ako boli deti R., A., J., D. a A. zverené do starostlivosti matke a A. P. bola určená vyživovacia povinnosť. Pri šetrení pomerov v rodine neboli zistené žiadne nedostatky, týranie alebo zanedbávanie detí. Matka navštevuje s deťmi pediatrickú ambulanciu MUDr. P., ktorá taktiež nezistila násilné konanie voči deťom alebo zanedbanie starostlivosti. V domácnosti mal. detí P. vykonali šetrenia v dňoch 06.12.2010, 11.3.2011, 16.12.2011, 19.12.2011, 12.3.2012, 09.10.2014 a z týchto šetrení nemuseli vyvodit' žiadne opatrenia.

Svedok A. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že I. A. /dnes P./ je jeho bývalá družka, s ktorou má 5 detí a obžalovaný je jeho brat. I. mu v nemocnici, kde bola hospitalizovaná ich dcéra R. povedala, že R. P. týra ich deti, povedala mu to aj R., že ju bije, nepúšťa ju von. I. mala z obžalovaného strach, že ju zabije a preto jej podal telefón, aby na neho podala trestné oznámenie. Po tom, ako prišli policajti pre obžalovaného, im povedala, že má z neho strach. I. zobrali na výsluch a policajti vypočuli aj deti. I. mu povedala, že obžalovaný mal deti biť kutáčom. Svoju bývalú družku ani deti nenahováral ako majú vypovedať. J. a R. P. sú jeho sestry, s ktorými sa stretáva. Potom ako podala I. A. trestné oznámenie sa rozprával s deťmi J., R., A. a A. a tieto mu hovorili, že ich mal obžalovaný biť, fackať, avšak on to nevidel, lebo nebol pri tom prítomný. Na svojich deťoch nevidel zranenia. So svojimi deťmi sa stretával náhodne u svojho brata alebo v meste. Po návrate z výkonu trestu nechcel so svojou bývalou družkou

I. obnoviť spolužitie, pretože si našiel priateľku a ona už žila s jeho bratom. S bývalou družkou ani s deťmi sa nestretáva, pretože jeho dcéra R. klame, vymyslela si na neho, že ju mal znásilniť.

Svedkovi bol prečítaná zápisnica z jeho výsluchu v prípravnom konaní, kde uviedol, že sa o bití jeho detí R. P. dozvedel od svojich sestier J. a R. P., A. R. a príbuzných I. a svedok k rozporom vo výpovedi uviedol, že až keď zadržali obžalovaného, mu R. povedala, že deti bije, ale že deti bila najmä I. aj kutáčom. Obžalovaný mal deti vyfackať a uviedol, že deti videl chodiť aj po kontajneroch.

Svedkyňa I. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola susedou obžalovaného a I. A., bývala vo vedľajšom byte na A. C. a nikdy nepočula, že by I. deti plakali, ani nevidela, že by ich obžalovaný bil. J. sa k deťom normálne, choval hydinu, nepočula kriek, ani hádky. O deti bolo dobre postarané, riadne chodili do školy.

Svedok P. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným boli susedia na A. C. asi dva roky, pomáhal mu stavať plot, nakoľko choval zvieratá. Obžalovaný sa staral o deti svojej družky, učil ich ako sa majú starať o zvieratá. Nikdy nevidel, že by sa k deťom alebo k I. správal agresívne. Za účelom upresnenia výpovede svedka, bola na hlavnom pojednávaní v zmysle ust. § 264 Tr. por. prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že po zadržaní obžalovaného sa hneď do jeho bytu nasťahovali brat A. P., aj sestry R. a J. a R. mu povedala, že musí dať R. zavrieť, lebo jej deti dá do ústavu. Svedok sa vyjadril, sa pridržiava výpovede z prípravného konania.

Svedkyňa R. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s bratom obžalovaným R. P. a jeho družkou I. a jej deťmi bývala v spoločnej domácnosti asi dva mesiace. Brat sa voči deťom správal dobre, nekričal na nich, nebil ich. Vo veci vypovedala v prípravnom konaní, avšak to čo je uvedené v zápisnici nie je pravda. Čo uviedol do zápisnice vyšetrovateľ, že obžalovaný mal deti biť, búchať ich o stenu, to ona nevidela a aj odmietla podpísať zápisnicu, ale vyšetrovateľ prišiel za ňou, že ju má podpísať. Vyšetrovateľ ju nútil podpísať zápisnicu.

V zmysle ust. § 264 Tr. por. bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde uviedla, že počula od nejakého dievčaťa, že brat R. P. bije R., ale nevidela to. Ona dostala nervy a zavolala políciu. Potom na ňu kričal, že je alkoholička, že prečo ho chce dať zavrieť, že chce jeho dom, chcel ju udrieť.. Spočiatku vo veci odmietla vypovedať, ale sa na brata nahnevala a rozhodla sa vypovedať. Jej brat R. bil R. aj J., deti chodievali po kontajneroch každý deň aj s ňou, deti nemali čo jesť. Deti nebil každý deň, len vtedy keď boli zlí, I. bil každý deň. Bratovi sa nechcela pomstiť. V ďalšej výpovedi dňa 30.5.2012 uviedla, že u brata R. P. bývala asi týždeň aj s jeho družkou I. a jej 6 detí a videla, že brat bije J., bil aj I., no nie každý deň, za týždeň ich zbil dva alebo tri krát, iného nevidela biť. Kričal na J. a R., že nechceli ísť po kontajneroch, lebo mali ísť hľadať jesť. Každý deň sa R. a I. hádali, kričali na seba v kuchyni, pred deťmi nie. Nevidela, že by bil iné deti. Ona na neho zavolala políciu a brat na ňu za to kričal, nadával jej, že je alkoholička. J. nič nevideli ani nepočuli, lebo im dával peniaze na alkohol a I. zmenila výpoveď, lebo sa ho bojí. Bratovi sa nevyhrážala, že ho dá zavrieť za to, že jej deti zobrali do ústavu, pretože on za to nemôže. Proti bratovi vypovedala preto, že bil A. deti. Videla ako dal J. dve facky, nevidela ako udrel I..

Svedkyňa k rozporom vo svojich výpovediach uviedla, že v prípravnom konaní nepovedala, že brat bil deti, do kontajnerov chodili vyberať starý chlieb pre sliepky a prasce, ale nie preto, že nemali čo jesť. To čo je uvedené v zápisnici z prípravného konania nie je pravda, ona to neuvádzala, vyšetrovateľ na ňu tlačil. Nevie prečo podpísala zápisnicu. T. R. P. sa k deťom správal dobre, nevidela ich plakať ani sa na neho nesťažovali. Na hlavnom pojednávaní hovorila pravdu.

Svedkyňa J. P. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo v zmysle ust. § 130 ods. 1 Tr. por. A vo veci nevypovedala. Svedkyňa nevypovedala ani v prípravnom konaní, nakoľko obžalovaný je jej brat.

Svedkyňa Q. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je manželovým strýkom a tohto s I. A. často navštevovali na A. C., aj štyri krát do týždňa. Rodina fungovala normálne, obžalovaný sa staral o I. deti, nevidela, že by im fyzicky ubližoval a deti sa jej nikdy na neho nesťažovali. Nemala vedomosť o tom, že deti museli chodiť po kontajneroch hľadať jedlo, keď prišli na návštevu, I. varila.

Svedok M. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že k obžalovanému chodili s manželkou na návštevy minimálne dva-tri krát do týždňa, avšak nikdy nevidel, že by obžalovaný bil deti alebo I., alebo na nich kričal. Deti mali všetko čo potrebovali, hračky, chodili do školy, mali pravidelnú stravu. Deti ani I. sa

nesťažovali na obžalovaného, že ich bije alebo sa k nim zle správa. Deti neboli utiahnuté, bojzlivé, naopak boli hravé, normálne sa správali. Ani najstaršie deti R. a J. sa mu nesťažovali, že ich obžalovaný bije.

Svedkyňa R. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je švagrinou obžalovaného, manželkou jeho brata Q.. C. I. A. sa jej nesťažovali, že ich obžalovaný bije, ani nevidela, že by ich bil. So svojím manželom tiež bývajú na A. Dvore a obžalovaného navštevujú, tento sa o deti I. A. stará, nevidela, že by deti chodili po kontajneroch. Deti navštevovala aj v čase, keď žili so svojím otcom A. P., avšak ten sa tak o ne dobre nestaral, nemali sa tak dobre. Teraz deti vyzerajú dobre, sú čisté, nesmrdia. V domácnosti majú navarené, poriadok, deti majú hračky, hrajú sa na počítači. A. P. po návrate z výkonu trestu chcel získať byt obžalovaného, lebo nemal kde bývať a myslel si, že I. s ním bude znova žiť. Nevie prečo deti krivo vypovedali, nakoľko ona sa s nimi rozprávala a povedali jej, že obžalovaný ich nebije, je k nim lepší ako vlastný otec. Na deťoch - R., J. ani A. nikdy nevidela žiadne zranenia.

Svedok Q. P., brat obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že do domácnosti svojho brata v minulosti chodieval častejšie, avšak nikdy nevidel, že by obžalovaný bil deti I. P. a nevidel na deťoch žiadne zranenia. I. ani deti sa mu na obžalovaného nikdy nesťažovali, že ich bije. Pokiaľ by sa tak správal, určite by mu to povedali, pretože mu je brat. Obžalovaný sa o nich dobre stará, nakupuje im, aby mali čo jesť. Nebol svedkom ani kriku alebo bitiek obžalovaného. Keď žila I. s deťmi s jeho bratom A., deti boli špinavé, všivavé. Teraz sa majú deti lepšie.

Mal.svedkyňa poškodená R. P., ktorá bola na hlavnom pojednávaní vypočutá v prítomnosti znalkyne-psychologičky H.. W. T., uviedla, že bývajú so strýkom R. P., ktorý sa k nim správa dobre. Prišiel k nim bývať, keď mala asi 11 rokov. Pri ňom majú všetko, aj to čo nemali, keď žili s ich otcom A. P.. Nič im nechýba. R. P. sa k nim od začiatku správa dobre, nebil ich, nekričal na nich a nebil ani jej súrodencov. Otec na nich kričal, aj ich udrel.

V prípravnom konaní bola mal. svedkyňa vypočutá na viedo záznam za prítomnosti znalkyne E.. P. J. a kolíznej opatrovníčky a uviedla, že potom, ako bol jej biologický otec prepustený z výkonu trestu, ich obžalovaný, ktorý im je strýkom, bil, dával im facky, niekedy na nich napľul. Keď boli dlho v meste, tak na nich kričal, bil ich palicou. Ju ešte palicou nezbil, len rukami cez uši. Bil ju vtedy, keď niečo spravila, alebo keď sa mu niečo nezapáčilo, napríklad ako urobil poriadok. Takto ju bil za týždeň trikrát. Bil aj ostatných súrodencov, vysmieva sa im, nemôžu sa ani hrať, kričí na nich, že jedia po celej kuchyni, robia neporiadok. Malého A. hodil o posteľ, keď mal ísť spať, fackal, keď nechcel spať. Ju nepúšťa von. Hnevá sa, že mam je dlho v meste, vyvoláva jej, keď príde domov vykrikuje, alebo jej dá facku. Najviac bije malého A., keď nechce ísť spať a zvykne ho hádzať o posteľ. Bije ich palicami od metly, najviac J., ale aj kutáčom. Bije aj mamu, keď je nervózny. Ju aj brata J. vyhodil v noci von. Mali aj modriny, ona na krku, sestra D. na líci od facky a J. na chrbte, na pleci. E. nikto nevidel, lebo nosila šál a rozpustené vlasy. Strýka sa bojí, vyhrážal sa im aj zabitím. Keď mu mama niečo povedala, aj ju zbil a potom sa pohádali.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi mal. svedkyne medzi prípravným konaním a hlavným pojednávaním, bola podľa § 264 Tr. por. prečítaná jej výpoveď z prípravného konania a bola vyzvaná, aby uviedla, prečo vypovedala inak. Mal. svedkyňa uviedla, že to čo uvádzala nie je pravda, na túto výpoveď bola nahovorená jej otcom A. P., keď bola v nemocnici, nakoľko jej otec chcel získať dom, kde teraz bývajú a chcel dostať strýka do basy, aby nemusel na nich platiť výživné. Obžalovaný ju ani súrodencov nebil, ani na nich nekričal. V súčasnosti stále býva so strýkom R. P. v spoločnej domácnosti. Otec jej povedal čo má uvádzať a ona to len zopakovala, chodil za ňou viackrát do nemocnice a rozprával jej, že má na strýka klamať, že ich bije kutáčom, metlami, že do nich kope, facká ich. B. strýka dostať do väzenia. V deň, keď ju pustili z nemocnice sa jej otec hádal pred nemocnicou s jej matkou, lebo nechcela zavolať policajtov na strýka, nechcela dať zavrieť nevinného človeka. Keď mu doma oznámila, že pôjde na políciu povedať, že to nie je pravda, otec ju buchol, dal jej takú facku, že spadla z chodby do izby. Ak by povedala otcovi, že nebude klamať, zbil by ju, ako to urobil aj v minulosti. Jej sľuboval, že ju zoberie do zahraničia a bude si môcť na seba kúpiť veci, sľúbil jej telefón. Taktiež ju nahovárali aj tety R. a J.. Otec jej, J. a sestry A. každý deň hovoril, aby opakovali stále rovnaké slová, aby ich nemenili, lebo zistia, že klamú. Nemala nikdy žiadnu modrinu a R. P. nehádzal jej súrodencov o posteľ.

Mal. svedok - poškodený J. P. na hlavnom pojednávaní za prítomnosti znalkyne psychologičky PhDr. W. T. uviedol, že obžalovaný sa k nim nast'ahoval asi pred piatimi rokmi, keď bol jeho otec vo výkone

trestu a bývali v šope u maminho brata. Obžalovaný niekedy na neho a jeho súrodencov zakričal, keď robili niečo zlé, alebo keď sa bili. Má súrodencov R., A., A., D., A., D., D., I.. Obžalovaný ich upozornil, že nemajú robiť zle, ale nikdy ich nezbil. Nikdy ho neudrel, správa sa k nim normálne. Neudrel ani mamu, ani na ňu nekričal.

V prípravnom konaní bol mal. svedok vypočutý na viedo záznam za prítomnosti znalkyne Mgr. P. J. a kolíznej opatrovníčky a uviedol, že R. P. ich bil kutáčom, bol to dáždnik, jeho zbil za to, že nerobil poriadok, dal mu facku a udrel ho metlou po chrbte a ruke a to dvakrát, kutáčom ho bil viackrát. Brata A. udrel po zadku a potom ho hodil na posteľ, lebo si pýtal keksík a dal mu aj facku. Jeho zbil aj za to, že narúbal málo dreva. Nemohli chodiť von, museli len robiť poriadok, dať prascom a porúbať drevo. Bil všetkých okrem sestry D.. Mame dával facky, hodil ju na zem, chytil za vlasy. Nadával bratovi aj mame, že sú slepí. Veľakrát mal modriny, na ruke, na chrbte. Strýko R. P. začal byť zlý potom, ako prišiel ich otec z basy. Zakazoval im hrať sa s autami, rozbil ich, aj macíkov spálil. Vyhrážal sa mame, že ju zabije, keď mu zoberie malú. Najviac bil jeho a najmenšieho brata najviac. Bil aj mamu, nadával, jej že nerobí poriadok. Chcel by byť s otcom, strýka sa bojí. Kázal im chodiť aj po kontajneroch, museli zbierať jesť pre zvieratá.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi mal. svedka medzi prípravným konaním a hlavným pojednávaním, bola podľa § 264 Tr. por. prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania a bola vyzvaný, aby uviedol, prečo vypovedal inak. Mal. svedok uviedol, že to čo vypovedal pred policajtom nie je pravda a túto výpoveď ho učili jeho otec A. P. a jeho sestra J., ktorí mu hovorili, aby na R. P. klamali, že ich bije, lebo sa budú mať lepšie. Otec ich zvykol čakať po škole alebo na stanici, kde im hovoril, aby voči strýkovi klamali a sľúbil mu, že mu kúpi loptu, kopačky. Povedal, že ak nebudú klamať, zariadi, aby ich zobrali do ústavu. J. R. za klamanie sľúbil, že ju zoberie šlapať a bude mať peniaze. Keď strýka R. P. zadržali, večer u nich doma im hovoril, čo majú na neho povedať ako ich bil kutáčom, metlou. R. P. ich nebil ani im nenadával, že sú slepí, postihnúť. Nebil ani ich matku, nemuseli chodiť po kontajneroch. Nikdy nemal žiadne modriny. S vlastným otcom sa nestretáva od vtedy ako museli klamať na R. P.. So strýkom R. P. im je lepšie, pretože keď boli s otcom, bývali po šopách, otec minul všetky peniaze, kričal na mamu, že nevarí, hoci nemala za čo, lebo jej zobral peniaze, bil ich, kričal na nich. Otec ich nahováral na klamanie, lebo chcel zostať s ich mamou, chcel byť, v ktorom bývali a patrili strýkovi.

V zmysle ust. § 135 ods. 4 Tr. por a § 270 ods. 1 Tr. poriadku bol prečítaný prepis výpovede mal. poškodenej - svedkyne A. P. z prípravného konania, ktorá bola vypočutá na videozáznam za prítomnosti psychologičky Mgr. P. J. a táto uviedla, že R. P. ich zadarmo ťahal za vlasy, vysmieva sa im, že sú postihnúť, brata J. vyhodil o pol dvanástej von za bránu, bil ju kutáčom, na pleci mala modrinu, za deň ju zbil trikrát. Dával jej facky na líce, brata A. hádzal o posteľ a on sa buchol o hračku, Na brata lacka hovorí, že je slepí, lebo škúli. F. bil J., že nechce robiť poriadok, nechce dať jesť prascom. Bil aj mamu, keď sa ich zastala, ťahal ju za vlasy, hodil ju o posteľ, dával jej facky. Nadával, že mama je slepá, A. je buzerant, aj ona, že je slepá. Takto sa k nim začal správať v lete. Von i pustil, len keď urobia poriadok. So R. a J. chodili zbierať jesť pre prasiatka zo smetiakov, lebo im to kázal strýko R. P.. Ak by nešli, kričal by na nich, avšak nevedela povedať, kedy boli naposledy zbierať jesť pre zvieratá. Nevedela povedať, kedy ju obžalovaný naposledy zbil ani prečo ich bije. Uviedla, že ho neposlúchali. Spálil im aj hračky macíka a autíčko, za to že sa hrali a kričali. Mala aj modrinu, ukázala ľavú lopatku a uviedla, že si túto modrinu videla a modrinu mala aj na stehne, nevie či jej ju spôsobil strýko R. P. a na chrbte mala od kutáča, ktorú jej spôsobil strýko.

Svedkyňa H.. E. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je učiteľkou mal. J. P. a A. P.. Mal. A. dosahuje v škole veľmi dobré výsledky, je obľúbená v kolektíve, návštevu školy má dobrú a komunikácia s matkou je na dobrej úrovni. Nikdy si na A. nevšimla žiaden zranenia na rukách, na tvári, na nohách ani iné zmeny a bola veľmi prekvapená z toho, čo sa malo udiť v rodine. Mal. J. patrí k drzejším, živším deťom, potreboval by určité usmernenie. Učí ho etickú výchovu a dejepis, avšak nikdy si nevšimla, že by sa zmenilo jeho správanie a nevidela na ňom žiadne zranenia. Nikdy nespomínal, že by mal byť vystavený fyzickému násiliu. U detí P. si žiadne zmeny v správaní nevšimla. Svedkyňa uviedla, že mal. J. aj A. sú manipulovateľné a pokiaľ im niekto niečo sľúbi, je možné ich nahovoriť na nejaké veci a aj pri ich mentálnom postihnutí, pokiaľ majú nejakú motiváciu, napríklad prisľúbenú odmenu sa dokážu niečo naučiť. Pre deti s ľahkou mentálnou retardáciou je to charakteristické.

Svedkyňa O. I. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je učiteľkou Špeciálnej základnej školy internátnej v A., učila R. P. prírodopis, je triednou učiteľkou J. P. a učí prírodopis A. P.. R. bola tichšej povahy, bola usilovná, milá, neboli s ňou žiadne problémy, A. je živšie dievčatko a so J. sú trocha problémy so správaním, nakoľko je živý, niekedy drzý, ale dá s ním pracovať. Spolupráca s matkou je dobrá, vždy všetko vyriešili. Nikdy si nevšimla na deťoch žiadne problémy ani zmeny v správaní. Deti sa nestťažovali na problémy v rodine. J. sa chváli, že patria medzi poriadne rodiny, chodia čistiť, doma majú poriadok a chovajú zvieratá. Myslí si, že pokiaľ by v ich rodine dochádzalo k nejakým problémom, boli by jej to deti povedali.

Svedkyňa E.. O. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako detská lekárka a všetky deti I. P. sú v jej zdravotnej starostlivosti. Deti chodia do jej ambulancie, keď sú choré, ale nikdy nezaznamenala žiadne znaky týrania, nijaké modriny. Komunikácia s deťmi je veľmi dobrá, deti sú živé, veselé a všetky pravidelne navštevujú jej ambulanciu. Starostlivosť zo strany matky je veľmi dobrá, deti nie sú zanedbané, nie sú špinavé. O tom, že I. podala trestné oznámenie sa dozvedela od jej brata a vtedy sa špeciálne zamerala na to, aby deti prišli do ambulancie, vyzliekla si ich, ale žiadne zranenia na deťoch nevidela.

Svedkyňa E.. O. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako učiteľka Špeciálnej základnej školy internátnej v A., bola triednou učiteľkou R. dva roky asi od roku 2010, pričom R. bola vnímavá, šikovná, pekne kreslila, bola aktívna, pravidelne chodila do školy nosila načúvací prístroj a preto boli niekedy problémy v komunikácii. Nikdy si na nej nevšimla nič nezvyčajné, nestťažovala sa, ani nerozprávala o problémoch v rodine. J. P. učila asi dva roky výtvarnú výchovu, je to živý chlapec, nikdy nebol utiahnutý. Pozná aj matku detí I. P., ktorá bola jej žiačkou, chodila do školy aj s obžalovaným, pokiaľ bolo potrebné niečo riešiť. I. sa nikdy nestťažovala na problémy s obžalovaným a ani na nej nikdy nevidela zranenia. Pozná aj biologického otca detí A. P., v škole sa objavil v čase, keď začal žiť A. R., ktorej deti tiež navštevujú ich školu a do školy prišiel kvôli nim. O svojej deti sa nezaujímal. Na R. nikdy nevidela modriny na tvári, bola tichšej povahy a to aj vzhľadom na jej sluchovú vadu, nebola taká aktívna ako ostatné deti, ale nebola zakríknutá.

Svedkyňa E.. P. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako učiteľka Špeciálnej základnej školy internátnej v A. a bola triednou učiteľkou A. P., ktorá bola veľmi šikovná, navštevovala aj školský klub, veľmi pekne kreslí, bola zodpovedná, nemala problémy s dochádzkou do školy. Nikdy si nej nevšimla žiadne známky násillia. Nevie o tom, že by biologický otec A. P. prišiel za ňou niekedy do školy. A. sa nikdy nevyjadrovala o svojom biologickom otcovi a obžalovaného len spomenula ako strýka. A. učila aj telesnú výchovu, ale nikdy na nej nevšimla zranenia alebo modriny a nestťažovala sa na žiadne problémy v rodine, ani nikdy nepovedala nič zlé o svojom strýkovi. Nesprávala sa ako týrané dieťa.

Svedkyňa E.. I. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako učiteľka na Špeciálnej základnej škole internátnej v A. a bola triednou učiteľkou mal. J. P. v školskom roku 2011/2012, pričom si na ňom nikdy nevšimla nič nezvyčajné, čo by sa vymykalo z bežného rámca. J. je živý, šikovný, má dobrú dochádzku do školy. Komunikovala len s matkou detí P., biologického otca bližšie nepozná. Na J. nevidela žiadne zranenia, a to ani pri prezliekaní na telesnú výchovu v jej prítomnosti a pokiaľ by také niečo zistila, bolo by to zaznamenala do triednej knihy. Nikdy nespozorovala zmeny v správaní J., je vodcovský typ, sebavedomý, nikdy na ňom nevidela žiadnu modrinu a vzhľadom na jej dlhoročnú prax si myslí, že by si na ňom všimla známky týrania. To čo uvádzal J. v prípravnom konaní je pre ňu nepochopiteľné. Svedkyňa uviedla, že si vie predstaviť, že J. mohol niekto naviesť na klamstvo, nakoľko tieto deti sú veľmi ovplyvniteľné.

Svedkyňa E. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola prítomná, keď pred štyrmi rokmi A. P. nahováral a vyhrážal sa I. P., aby obvinila jeho brata R. P., že ju aj deti týral, hovoril jej čo má povedať, ako ich bil, pričom jej povedal, aby sa nebála, že jej neuveria, nakoľko R. P. už bol odsúdený za týranie. Stalo sa to vtedy, keď išli s I. na polikliniku v A., kde bola v tom čase jej dcéra R. a stretli A. P., ktorý žiadal, aby I. udala R. P. a vyhrážal sa jej, že ak neoznámi týranie detí R. P., je to trestné, pôjde do basy a deti jej zoberú. Povedal, že on nebude platiť na ich deti výživné a potom išli všetci na políciu a I. podala trestné oznámenie. I. jej povedala, že odvolá trestné oznámenie, lebo nie je pravdivé. Aj ona býva na A. dvore, navštevuje I. a nikdy nevidela, že by obžalovaný bil deti a deti sa jej nikdy nestťažovali. Po zadržaní obžalovaného sa do bytu k I. nastahovali A. P., jeho sestra J. a I. a povedali jej, že ho obvinili kvôli bytu, aby nemuseli bývať na ulici. A. P. pred ňou povedal I., že nahovoril na klamanie aj ich deti.

Svedok F. P., syn obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že býval so svojim otcom po tom ako ho prepustili z výkonu trestu a nie je pravda, čo je uvedené v trestnom oznámení. Jeho otec ukázal I. P. a jej deťom ako treba žiť, nie v špine, bordeli a smrade. Pokiaľ býval s otcom a I., nevidel, že by jeho otec deti bil, alebo ich týral. A. P. chcel získať byt, ktorý dostal jeho otec a chcel sa vrátiť k I.. Počul, že A. P. nahováral svoje deti ako majú vypovedať.

Ing. T. T., za ÚPSVR A., ktorý bol ustanovený za opatrovníka mal. poškodených detí R., J. a A. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako E.. R. U. a ďalej uviedla, že v rokoch 2011 a 2012 chodila šetriť pomery do rodiny I. P., pričom nebolo zistené zanedbávanie detí a súdu doručila aj správy z týchto šetrení rodinných pomerov. V dňoch 15.3.2011 a 16.12.2011 boli vykonané aj pohovory s mal. deťmi R., J., A. a A. a deti sa vyjadrili tak, že sa mama a strýko o nich dobre starajú a nezistili, že by im bolo ubližované. Ani pri prešetrovaniach rodinných pomerov na A. dvore, ktoré vykonávajú terénne pracovníčky, nebolo nikdy avizované, že by mal obžalovaný biť deti P.. Naopak, obžalovaný prispel k tomu, že deti v tejto rodine bývajú v lepších podmienkach ako väčšina rodín na A. dvore.

W. H.. W. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pridrižiava znaleckého posudku č. XX/XXXX. Zistila, že I. A. je sociálne nezrelá, vo vzťahoch je ústretová s pomerne dobrými adaptačnými vlastnosťami a so závislosťou na druhom pohlaví. R. bola v čase vyšetrenia v pubertálnom vývojovom období, značne zneurotizovaná so snahou o zvýšenú racionálnu kontrolu správania. Vo vzťahu k druhému pohlaviu bolo badať strach, podrobnosť a osobnosť J. je simplexná, so snahami o sociálny kontakt a prispôsobenie aj s prvkami izolácie a samotárstva, čo viedlo v čase vyšetrenia k úzkosti v prežívaní. V správaní je opatrný, nedôverčivý, podozrievavý. Osobnosť A. bola v čase vyšetrenia detská, vo vývine, s absenciou racionálnej kontroly, čo neraz viedlo k agresívnym reakciám, žila s pocitmi veľkého tlaku zo strany sociálneho prostredia. Poškodená I. A. bola úzkostná a emočne labilná v dôsledku disharmonického matrimónia. Mal. R. bola v čase vyšetrenia neuroticky dekompenzovaná, s poukazmi na vplyv agresívnych prvkov vo výchove, mal. A. bola vo svojej emocionalite impulzívna, výbušná, netrepezlivá a precitlivená a naliehavou potrebou harmonických vzťahov z čoho vyplýva, že žila v psychicky náročnom prostredí. U mal. J. nebolo zistené narušenie emocionality. Správanie obžalovaného voči poškodenej I. A. u nej vyvolalo aktívny postoj zameraný na ochranu svojich detí, u nej nezistili psychickú traumu, ktorá by súvisela s prežitými udalosťami. V tom čase správanie obžalovaného bolo možno také, ako uviedli, pretože nie je možné, aby deti s takým intelektom sa takto naučili vypovedať. Trvalo to krátkodobu po príchode biologického otca z basy, kedy bolo ohrozené teritórium a správanie obvineného bolo vyšpikované do takej miery ako bolo opisované. Vyšetrením u všetkých mal detí zaznamenala emočnú nestálosť v dôsledku disharmonického rodinného prostredia za posledný rok. Psychické utrpenie poškodenej I. A. možno charakterizovať ako ťažké príkorie, ktoré sa vyznačovalo sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, možno aj fyzickou agresivitou. U všetkých vyšetrovaných zaznamenala zvýšenú intrapsychickú tenziu, subdepresívne ladenie osobnosti a subjektívny strach zo R. P.. Objektívny strach nezistila ani u jedného vyšetrovaného a nezistila u nich syndróm týranej osoby.

Znalkyňa ďalej uviedla, že sa pridrižiava aj záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX, vyšetrením zistila, že osobnosť mal. A. je vo vývine, s poruchami v oblasti sociálneho kontaktu, s problematickým vzťahom k autoritám, osobnosť mal. D. je zaostávajúca vo vývine, s narušeným sociálnom kontaktom. Osobnosť mal. A. je detská, vo vývine, s príznakmi zanedbávania v oblasti socializácie a v oblasti emočnej. Všetky deti sú emočne tupé, t.j. chýba akékoľvek emočné podnecovanie. I. u jedného z vyšetrovaných detí nezistila stopy psychotraumy, príznaky psychického utrpenia ani stopy po agresívnom správaní R. P.. Nezistila syndróm týraného dieťaťa ani známky prežitého utrpenia.

K rozdielnym záverom v znaleckých posudkoch uviedla, že to môže byť spôsobené tým, že boli vypracované s odstupom dvoch rokov, čiže došlo k skľudneniu rodinného prostredia a tiež preto, že menšie deti nemali tak vyvinutú racionálnu kontrolu, neboli schopné hodnotiť situáciu v rodine a ide o deti, ktoré sú emočne zanedbávané, čo mohlo mať vplyv na to, ako to prežívali. Tiež poukázala na faktor "vytesnenia", kedy veľmi negatívne psychicky náročné zážitky dieťa dokáže zatlačiť hlboko do podvedomia až tak, že sú zabudnuté a zároveň poukázala na to, že táto situácia v rodine netrvala dlho. Znalkyňa uviedla, že je presvedčená, že v rodine pretrvávalo násilie, fyzické bitky, verí deťom ktoré boli vypočuté a vzhľadom na ich intelekt by sa nedokázali sami naučiť ako majú vypovedať a nie je možné, že ich to biologický otec naučil. Deti vypovedali spontánne, skutočnosti, ktoré uvádzali boli zhodné, čiže vylúčila, aby sa úri ich mentálnej a osobnostnej výbave naučili odpovede. Na základe výpovedí a psychodiagnostických techník zistila, že ich výpovede nesú znaky špecifickej vierohodnosti.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora bol prečítaný znalecký posudok znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých PhDr. H. E. č. X/XXXX vypracovaného na obv. R. P.. Znalec v záveroch posudku konštatoval, že osobnosť R. P. je simplexná, menej emočne aj sociálne prispôsobivá, silne pudová, sexuálne nezrelá, maladaptívna so sklonom k agresívnym a dominantným tendenciám. Vzhľadom k osobnostnej štruktúre a jeho agresívnemu správaniu sa v doterajšom živote je predpoklad, že v rodine obvineného dochádzalo k agresívnemu správaniu voči všetkým rodinným príslušníkom. V súčasnej dobe sa snaží kontrolovať svoje agresívne správanie a má za to, že v súčasnej dobe k agresívnemu správaniu nedochádza. I. obvineného sa voči rodinným príslušníkom prejavuje predovšetkým verbálne a miestami až brachiálne a predpokladá, že takéto správanie je typické aj voči ľuďom v jeho okolí. Vzhľadom na rozporuplnosť výpovedí poškodených ako aj vypočutých svedkov nemôže jednoznačne potvrdiť, že len agresívne správanie obvineného je príčinou konfliktov v rodine.

Súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi :

-zápisnicou o vydaní vecí, ktorou bol spáchaný trestný čin - hliníkovej tyčky o dĺžke 40 cm s drevenou rúčkou so zakončením v podobe hlavy šaša /lekárskymi správami zo dňa 5.3.2012 vypracovanými MUDr. E. M. z vyšetrení mal. detí A. P., J. P. a A. P., z ktorých vyplýva, že na tele detí nezistila žiadne prejavy fyzického násillia

- správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately A. zo šetrenia pomerov v domácnosti mal. detí P. - R., J. a A.

- Komplexnými hodnoteniami vypracovanými tr. učiteľkami Spojenej školy internátnej A. s organizačnými zložkami Špeciálna základná škola s materskou školou internátna E.. P. P. na mal. A. P. , Mgr. I. E. na mal. J. P. a Mgr. O. E. na mal. R. P.

- oznámením I. A. zo dňa 19.3.2012 k ČVS: ORP-208/OVK-LV-2012 adresovanom OR PZ, odboru kriminálnej polície

- správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately A. zo šetrenia rodinných, bytových a sociálnych pomerov v domácnosti mal. detí P. R., J., A., A., D., D. a I. a A. - mal. A. a D.

- Záznamami z vykonaných prešetrení rodinných a sociálnych pomerov pracovníčkami ÚPSVR A. dňa 12.3.2012 v A. C. č. XX, dňa 16.12.2011, dňa 11.03.2011 a dňa 15.3.2011 záznamom z pohovoru s deťmi R., J. a A. P. , dňa 06.12.2010

- oznámením Mestského úradu A. na obž. R. P., ktorý vykonával aktivačnú činnosť formou dobrovoľníckej služby podľa § 52a z.č 5/2004 Z.z. od 01.01.2015 do 30.6.2015 a k užívaniu mestského nájomného bytu v A., A. C. č. XX/D/X

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/147/2003 bolo preukázané, že rozsudkom sp.zn. 2T/147/2003 zo dňa 15.03.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/62/2004 zo dňa 08.06.2004 bol obv. R. P. uznaný vinným z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 odsek 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v platnom znení a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny. Trest vykonal dňa 22.08.2010.

Z listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného a to odpisu registra trestov mal súd preukázané, že sa doposiaľ sedem krát dostal do rozporu so zákonom, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V štyroch prípadoch bol odsúdený za násilnú aj majetkovú trestnú činnosť na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 147/03 zo dňa 15.03.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 08.06.2004 sp.zn. 4To 62/04 pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 odsek 1 písm. a/, písm. b/, ods- 3 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do III. NVS, dňa 5.10.2007 bola preradený z III. NVS do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 22.8.2010. V registri priestupkov nemá záznam. Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v A. vyplýva, že od roku 2011 obžalovaný nespáchal žiadny priestupok ani trestný čin, nie je trestne stíhaný a v mieste bydliska má dobrú povesť. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Z oznámenia Mestského úradu A. bolo zistené, že obžalovaný vykonával aktivačnú činnosť formou dobrovoľníckej služby podľa § 52a zák.č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v období od 01.01.2015 do 30.6.2015, vykonával starostlivosť o nezamestnané osoby, sťažnosti voči nemu neboli zaznamenané.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie všetkými dostupnými dôkazmi a tieto vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 odsek 12 Tr. poriadku a dospel k záveru uvedenému vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný Š.P. poprel spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a to už v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a uviedol, že začal žiť s I. A., teraz už P., staral sa o jej deti, nikdy im neublížil. J., ktoré I. uviedla v trestnom oznámení, ako aj to čo uviedli jej deti R., J. a A. nie sú pravdivé a na tieto ich nahovoril jeho brat A. P., s ktorým I. predtým ako nastúpil do výkonu trestu žila a má s ním 5 detí. Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá teraz už manželka obžalovaného I. P., matka mal. detí R., J. a A., ktorá uviedla, že skutočnosti uvedené v trestnom oznámení sa nezakladali na pravde, tieto si vymyslela, resp. ju na to nahovoril jej bývalý druh A. P. a tiež nahovoril aj ich deti R., J. a A., aby klamali, učil ich čo majú povedať na jeho brata R., ako ich bije, ubližuje im, nedáva im jesť, nikde ich nepúšťa. Deťom za to sľúbil peniaze, darčeky. Svedkyňa potvrdila, že išla na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v A., kde spisala oznámenie na políciu, že skutočnosti uvedené v trestnom oznámení sa nezakladajú na pravde, konala pod tlakom A. a P. a R. P. nikdy neublížil jej ani jej deťom. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok Ladislav Kardoš, ktorý poprel, že by svoje deti, resp. I. nahováral, aby na obžalovaného klamali, ale myslí si že deti klamú, pretože aj na neho si dcéra R. údajne vymyslela, že ju mal znásilniť. S deťmi sa nestretáva ani nestretával. Svedkyňa R. P., ktorá v prípravnom konaní usvedčovala obžalovaného z toho, že mal zbiť R., J., I., na hlavnom pojednávaní uviedla, že skutočnosti uvedené v zápisnici z prípravného konania nie sú pravdivé, ona tak nevyviedla a uviedla, že brat R. P. deťom ani I. neublížoval, nebil ich a po kontajneroch chodili len zbierať suchý chlieb pre hydinu a prasce. Aj ďalší svedkovia vypočutí na hlavnom pojednávaní - či už to boli príbuzní alebo iná blízka rodina obžalovaného, ale aj susedia nikdy nevideli, že by obžalovaný fyzicky ubližoval I. P., alebo jej deťom, nevideli na deťoch žiadne zranenia, alebo znaky týrania ani nepočuli, že by na deti kričal, naopak uviedli, že od kedy žije I. P. s obžalovaným majú sa lepšie aj deti, sú čisté, nie sú zanedbané. J. E. P. potvrdila, že bola prítomná, keď A. P. nahováral I. P., aby obvinila obžalovaného z týrania.

Okrem blízkych osôb, alebo rodinných príslušníkov boli na hlavnom pojednávaní vypočuté za orgán sociálnoprávnej ochrany detí a soc. kurately, ktorý bol ustanovený za opatrovníka mal. poškodených detí E.. U. a O.. T., ktoré zhodne uviedli, že vykonávali šetrenia v rodine mal. detí P., a to aj za prítomnosti R., J. a A., avšak nikdy nespozorovali, že by mali byť tieto deti týrané, nevideli na nich zranenia ani matka detí sa na týranie nestážovala, deti neboli zanedbané, neboli zistené žiadne nedostatky a deti sa vyjadrili, že matka aj obžalovaný sú k nim dobrí. Výpovede opatrovníčok boli potvrdené aj listinnými dôkazmi a to správami zo šetrení pomerov v rodine a záznamami z jednotlivých prešetrení rodinných pomerov, z ktorých je preukázané, že rodina obýva jednoizbový byt s kuchyňou, ktorý je zariadený skromne, čistota a poriadok sú udržiavané na primeranej úrovni, deti majú dostatok oblečenia, rodina mala dostatok potravín, chovajú zvieratá. Deti, ktoré boli prítomné pri šetrení, resp. bol s nimi vykonaný pohovor a to J., A., R. a A. sa vyjadrili, že sa majú dobre, obžalovaný s matkou sa o nich starajú, sú k nim dobrí, aj keď musia pomáhať a aj po návrate biologického otca z výkonu trestu sa deti vyjadrili, že chcú ostať bývať s mamou a obžalovaný je k nim dobrý. Ďalej boli vypočuté svedkyne - triedne učiteľky, ktoré prichádzali do kontaktu s mal. deťmi R., J. a A., avšak ani jedna z učiteliek si na deťoch ne všimla znaky týrania, nevideli na deťoch žiadne modriny, ani zmeny v ich správaní, ktoré by svedčili, že niečo nie je v poriadku. Naopak uviedli, že sú to deti, ktoré riadne navštevujú školu, matka so školou spolupracuje, sú veselé, spontánne, neboli utiahnuté. Taktiež bola vypočutá aj detská lekárka E.. P., do ktorej pediatrickej starostlivosti patria deti P., avšak ani ona si pri vyšetreniach detí na nich nikdy ne všimla známky poranení alebo týrania, potvrdila, že si deti dala povyžliekať, ale ani na jednom z detí nevidela modriny alebo iné zranenia a ani matka detí, s ktorou je dobrá spolupráca sa jej nestážovala na týranie.

Podľa obžaloby, mali obžalovaného z trestnej činnosti usvedčovať mal. deti P. - R., J. a A., ktoré boli vypočuté v prípravnom konaní bezprostredne po zadržaní obžalovaného za prítomnosti psychologičky a znalecký posudok ako aj výpoveď znalkyne PhDr. W. T., ktorá ihneď po podaní trestného oznámenia vyšetrila poškodených I. A. /dnes P./, R., J. a A. P. a na základe ich výpovedí a vyšetrenia uviedla, že deti pociťovali správanie obžalovaného ako ťažké príkorie, ktoré vyvolávalo stres, strach, spôsoboval im psychické utrpenie - bitkou, údermi, ťahaním za vlasy, vyhadzovaním pred dvere, správal sa voči deťom a I. hrubo verbálne aj brachiálne. Správanie obžalovaného možno charakterizovať ako psychické

a fyzické týranie, avšak vďaka osobnostným vlastnostiam vyšetrovaných a časovej krátkosti konfliktu sa u nich nevyvinul syndróm týranej osoby.

Mal. poškodení R., J. a A., ktoré boli v prípravnom konaní vypočutí síce za prítomnosti psychológa na základe otázok /v niektorých prípadoch išlo o otázky sugestívne/ uvádzali ako ich obžalovaný bil kutáčom, metlou, dával im facky, nadával im do slepých, nedovolil im chodiť von, museli vykonávať práce v domácnosti. Deti sa však nevedeli jednoznačne vyjadriť kedy ich obžalovaný zbil naposledy, uvádzali, že mali modriny, ktoré nikto nevidel. Vzhľadom na rozpory medzi výpoveďami mal. poškodených detí a ostatných svedkov, súd na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedkov mal. R. a mal. J. a tieto diametrálne zmenili svoju výpoveď, keď uviedli, že obžalovaný im nikdy neublížoval, nebil ich, nenadával im, nezakazoval im chodiť von a všetko čo povedali v prípravnom konaní bolo v podstate klamstvo, na ktoré ich nahovoril ich biologický otec, ktorý ich učil čo majú vypovedať. R. aj J. zhodne uviedli, že obžalovaný sa k nim správal dobre a majú sa lepšie ako pri svojom otcovi. Znalčka H.. T. k rozporom vo výpoveďach mal. detí uviedla, že hodnoverná je výpoveď z prípravného konania, nakoľko pri ich intelektovej výbave by sa nedokázali naučiť ako majú vypovedať a tiež poukázala na to, že s odstupom času, ktorý ubehol od skutku, majú deti tendenciu vytesňovať z pamäti zlé zážitky. Súd sa nestotožnil so závermi znaleckého posudku ako ani vyjadrením znalkyne, nakoľko výpoveď mal. detí R., J. na hlavnom pojednávaní korešponduje aj s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní a to výpoveďami jednak rodinných príslušníkov, resp. blízkych osôb obžalovaného, ale aj nezainteresovaných osôb - svedkov učiteliek zo Spojenej špeciálnej základnej školy v A., detskej lekárky ako aj pracovníčk ÚPSVR A., ktorý bol ustanovený za opatrovníka mal. poškodených a listinnými dôkazmi - záznamami zo šetrení rodinných pomerov u matky detí, keďže ani z jedného dôkazu nevyplývalo, že v rodine obžalovaného, resp. jeho družky malo dochádzať k týraniu, páchaniu násilia na deťoch alebo na Angelike A. -P. a všetky deti pôsobili dojemom spokojných detí, bez známok prežitej psychickej traumy. V rozpore s tvrdením znalkyne, že tieto deti sa s poukazom na ich mentálne postihnutie, alebo intelektovú výbavu nedokážu naučiť ako majú vypovedať, je vyjadrenie učiteliek, ktoré deti P. učia, majú skúsenosti s deťmi, ktoré majú podobnú intelektovú výbavu a tieto zhodne uviedli, že práve takéto deti sa dokážu niečo naučiť, pokiaľ majú motiváciu napr. v podobe odmeny, daru, čo bolo aj v tomto prípade, keď im mal otec sľúbiť dary - telefón, peniaze, loptu, kopačky a pod.

Poškodená I. P. už v prípravnom konaní napísal na políciu list, že všetko čo uviedla do trestného oznámenia na obžalovaného nie je pravda. I. s obžalovaným uzatvorila manželstvo a majú už spolu tri mal. deti, čo svedčí o tom, že z neho nemá strach, nespôsobuje jej psychické alebo fyzické utrpenie. Pokiaľ by sa mal obžalovaný voči nej alebo jej deťom správať agresívne, nezotrvala by s ním v spoločnej domácnosti. Tiež svedok Q. P. brat obžalovaného ako aj biologického otca mal. poškodených potvrdil, že odvtedy, ako I. žije v spoločnej domácnosti s obžalovaným, je o deti lepšie postarané, nakoľko predtým chodili špinavé, všivavé, čo svedčí o tom, že obžalovaný má dobrý vplyv aj na I. a naučil ju ako sa má starať o svoje deti a domácnosť. Ako vyplývalo z výpovedí svedkov, obžalovaný opravil byt, v ktorom bývajú, chová hospodárske zvieratá, aby zabezpečil potraviny pre svoju rodinu, čo vlastne potvrdila aj opatrovníčka- kurátorka ÚPSVaR.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou H.. W. T. na ďalšie maloleté deti I. P. a to A., D. a A., voči ktorému sa mal podľa výpovedí R., J. a A. obžalovaný dopúšťať agresívneho konania, vyplývalo, že ani u jedného z týchto detí neboli zistené stopy agresívneho správania, psychického utrpenia, ktoré by im mal spôsobiť obžalovaný a neboli zistené príznaky syndrómu týraného dieťaťa, pričom všetky deti žili s obžalovaným v spoločnej domácnosti.

Na základe uvedených dôkazov a pochybností, súd nemal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa obžalovaný mal dopúšťať voči deťom svojej dnes už manželky I. P. konania uvedeného v obžalobe - teda, že by ich bil najmä rôznymi predmetmi v domácnosti - kutáčom, metlou, ťahal za vlasy, nadával im, vysmieval sa, vyhrážal sa a teda dopúšťal sa psychického a fyzického utrpenia. Aj keď sa súd domnieva, že v domácnosti obžalovaného a jeho dnes už manželky I. P. mohlo dochádzať k určitým prejavom násilia najmä verbálneho - keď obžalovaný kričal na svoju v tom čase družku alebo deti, najmä preto, aby sa dostatočne starala o domácnosť, navarila a aby deti poslúchali, pomáhali v domácnosti, snažil sa deti viesť k domácim prácam, či už okolo zvierat, ktoré choval, resp. sa správal násilne aj v dôsledku návratu biologického otca detí z výkonu trestu a obavy, že príde o svoju družku, pričom mohlo ísť aj o brachiálne násilie, avšak takýmto konaním - najmä jeho intenzitou ako aj dĺžkou obdobia nenaplnil znaky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Zo znaleckého posudku znalca PhDr. H. E. vyplýva, že obžalovaný má sklony k agresívnemu a dominantnému správaniu a vzhľadom na túto výbavu a jeho agresívne správanie v doterajšom živote je predpoklad, teda nie preukázané, že v rodine obžalovaného dochádzalo k agresívnemu správaniu,

avšak aj znalec v závere uviedol, že vzhľadom na rozporuplnosť výpovedí poškodených a svedkov, nemožno jednoznačne potvrdiť, že len agresívne správanie R. P. je príčinou konfliktov v rodine.

Pod pojmom týranie treba rozumieť také konanie, proti blízkej osobe alebo zverenej osobe, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a tiež určitou trvalosťou, ktorú táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba práve pre jeho hrubosť, bezohľadnosť a bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Na naplnenie znakov tohto trestného činu je potrebné, aby v dôsledku páchatelovho konania bolo spôsobené psychické a fyzické utrpenie. Jedná sa o taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú krátky, prechodný čas.

V danom prípade nebolo okrem znaleckého posudku žiadnym iným dôkazom preukázané, že by mali poškodení pociťovať duševné alebo telesné bolesti, ktoré by ovplyvňovali ich obvyklý život.

Iné dôkazy, ktoré by obžalovaného usvedčovali zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe neboli produkované.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vo veci boli jediným priamym dôkazom výpoveď mal. svedkov poškodených R., J. a A. a znalecký posudok H.. T. a pokiaľ by mal súd na ich základe vysloviť vinu obžalovaného, tieto musia byť jasné, presvedčivé a zrozumiteľné a nemôžu byť spochybniteľné inými dôkazmi, čo v danom prípade nebolo. Výrok o vine môže byť založený na takých dôkazoch, ktoré vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, tým skôr, keď v prejednávannej veci existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si odporujú. V danom prípade súd po vykonaní a zhodnotení všetkých dôkazov nemal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal tak, ako je v nej uvedené a preto vychádzal zo zásady „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 3/2015.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu teba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku .

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za *zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.